

عنوان مقاله:

چارچوب سیاست مالی برای مدیریت درآمدهای نفتی در ایران؛ رویکرد تعادل عمومی تصادفی پویا (DSGE)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های سیاستگذاری و برنامه ریزی انرژی، دوره 2، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 44

نویسندگان:

محمد صیادی - گروه اقتصاد انرژی و منابع دانشکده اقتصاد

تیمور محمدی - دانشگاه علامه طباطبائی

عباس شاکری - دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

تدوین چارچوبی برای اجرای سیاست مالی در کشورهای صاحب منابع طبیعی با توجه به تجارب سایر کشورها و نیز مقتضیات بومی از اهمیت ویژه ای در پیشبرد برنامه های توسعه اقتصادی برخوردار است. هدف اصلی این تحقیق، بررسی تاثیر تکانه های درآمدهای نفتی و بهره وری بر متغیرهای کلان اقتصادی ایران، در قالب یک مدل DSGE و با لحاظ ویژگی های از قبیل نیازهای توسعه زیرساختی و وجود ویژگی ناکارایی های سرمایه گذاری عمومی است که تعیین کننده چارچوب سیاست مالی می باشد. یافته های تحقیق مبتنی بر الگوی چرخه ادوار تجاری حقیقی نشان می دهد، تکانه درآمدهای نفتی موجب افزایش مصرف، مخارج جاری و عمرانی دولت و کاهش تورم در کوتاه مدت شده است، هرچند که در میان مدت به دلیل انتقال تکانه های نفتی به بخش تقاضا تورم در اقتصاد با افزایش مواجه می شود. با افزایش درآمدهای نفتی، صندوق توسعه ملی و به تبع آن سهم تسهیلات اعطایی از سوی صندوق به بخش خصوصی با افزایش مواجه می شود. همچنین به دلیل ساختار اقتصاد ایران از جمله گسترده بودن فعالیت های غیرمولد و اثر برون رانی فعالیت دولت در اقتصاد، افزایش درآمدهای نفتی تاثیر کمی بر رشد و گسترش تولید بخش غیرنفتی کشور داشته است. همچنین تکانه بهره وری نیز نتایج مطابق انتظارات تئوریک در مدل ایجاد کرده است

کلمات کلیدی:

Shocks, Model DSGE, Inefficient Investment, Business Cycles, Productivity, تکانه, مدل DSGE,

ناکارایی سرمایه گذاری, ادوار تجاری, بهره وری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1455439>

